

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/331/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

8/2014. (I. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2013. május 6-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. január 22-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – az M. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2013. május 6-án elektronikus úton küldte meg panaszát több szervnek, így többek között a Testületnek, valamint a B.-A.-Z. Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének és az ügyészségnek. Panaszbeadványát később, 2013. május 30-ai levelében sajátkezü aláírásával megerősítette.

A panaszos egy 2013. május 4-ei eset miatt kérte az illetékes szervek eljárását, illetve büntetőeljárás megindítását. A kérdéses napon a panaszos épp az M. városban található J. lakótelepen lévő játszótéren tartózkodott, mikor egy 20 főből álló rendőri különítmény „támadott rá” és az ő társaságában lévő négy fiatalkorúra és egy felnőttre. A rendőrök megérkezését megelőzően semmiféle törvényelleneset nem csinált, mindössze néhány önvédelmi gyakorlatot mutatott a fiataloknak. Ismerősével való beszélgetése során arról is

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tudomást szerzett, hogy az M. Rendőrkapitányság nyomozói a panaszost szeretnék börtönbe zárni.

A helyszínre egyszer csak két rendőrségi szolgálati gépjármű, valamint egy 12 személyes kisbusz érkezett. A panaszos tudomása szerint az egyik autóból videofelvételt is készítettek. A panaszossal nem közölték kiérkezésük okát, vagy hogy kinek a bejelentése alapján jelentek meg a helyszínen. Szolgálati azonosító számuk, nevük, valamint beosztásuk közlését megtagadták. Az egyik szolgálati gépjármű vezetője indokolatlanul sértő hangnemben beszélt a panaszoshoz, ordítva mondta a panaszosnak, hogy „takarodjon azonnal” a helyszínről. A panaszos nem értette, miért kéne távoznia onnan, hisz nem hangoskodtak, nem zavartak senkit, mindössze beszélgettek. A rendőr erőszakos fellépése hatására azonban a gyerekek, valamint az ismerőse megijedtek, és elszaladtak. A panaszos megjegyezte beadványában, hogy a vele szemben fellépő rendőr ruházatán sem rangjelzés, sem név nem szerepelt. A panaszos kérte, hogy adja meg azonosító adatait, azonban a rendőr trágár szavak kíséretében elkezdett vele ordítani, hogy mit képzel a panaszos. A ruházata alapján a rendőr valószínűleg kommandós volt. A többi rendőr nem avatkozott be a konfliktusba, láthatóan ők sem értették, miről volt szó.

Fél óra múlva két gyalogos rendőr érkezett a helyszínre, feltehetőleg azért, hogy meggyőződjenek róla, hogy a panaszos távozott-e a helyszínről. Az egyikükön „Rendőrség” feliratú mellény volt, azonban semmilyen más azonosítószám nem, így a panaszos megkérdezte a nevét és azonosító számát. A rendőr ennek ellenére megtagadta a választ és továbbment. A panaszos beadványában megjegyezte, hogy úgy általánosságban is jellemző, hogy az M. városi rendőrök azonosítószám nélkül teljesítenek szolgálatot.

A panaszos az aznapi eset miatt telefonon panaszt kívánt tenni, aminek érdekében 18 óra 21 perc és 19 óra között 27 alkalommal hívta a 112-es, valamint a 107-es segélyhívó számokat, de vagy lecsapták a telefont, vagy kinyomták a hívását, így nem sikerült panaszt tennie.

Este 19 óra után a panaszos személyesen bement az M. városi Rendőrkapitányságra, ahol őt nem fogadták, a panaszát nem vették fel, sőt, a szolgálatvezető őt kizavarta az épületből. Rajta ugyan volt jelvény, de a panaszos megkérte, írja le neki a nevét és azonosító számát, azonban kérését a rendőr megtagadta.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az M. városi Rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő S. r. őrm., valamint F. r. őrm. az alábbi tartalommal készítették el 2013. június 25-ei jelentésüket.

A két r. őrm. 2013. május 4-én a Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítására a délutáni órákban 14 és 17 óra között M. városban a J. lakótelep és környezetének ellenőrzésébe kezdtek, mivel arról érkezett állampolgári bejelentés, hogy a lakótelep játszóterén több személy verekszik egymással.

Szolgálati gépjárműjükkel érkeztek a helyszínre, rajtuk gyakorló, ún. bevetési öltözet volt annak előírt tartozékaival. A szolgálatitól eltérő, különleges felszerelés nem volt rajtuk.

A verekedők felkutatása során őket egy férfi megállította, hogy a közeli játszótéren egy ittas személy „verekedik, fogdossa az ott tartózkodó három gyermeket”, ami őt felháborítja. A két r. őrm. a játszótérhez ment, ahol megtalálták a panaszt a gyermekek társaságában. A panaszos akkor épp az egyik gyerekkel „hempergett” a földön. A panaszost felhívták arra, hogy fejezze be ezt a cselekményt, aminek a panaszos eleget tett. A r. őrm. azon kérdésére, hogy mit csinálnak a játszótéren, a panaszos azt válaszolta, hogy önvédelmi oktatást tart ismerőse gyerekeinek. Mivel a személyektől 2-3 méterre található padon nagyobb mennyiségű szeszes italt láttak, megkérdezték, hogy azok kihez tartoznak. A panaszos azt válaszolta, hogy azok az övéi. A panaszost megkérték, hogy amennyiben lehetséges, az önvédelmi oktatást a saját-, vagy ismerőse lakásán vagy portáján folytassa. A panaszos kérdőre vonta a rendőröket, hogy milyen alapon tiltják meg neki, hogy „oktassa a jövő nemzedékét”, és azt mondogatta, hogy nem lehet neki ezt megtiltani.

A panaszos elkérte a rendőrök jelvéyszámát, melyet megadtak neki.

A r. őrm. emlékezete szerint az intézkedésnél további három járőr volt jelen: egy járőrpáros és egy harmadik kolléga. A járőrpáros szintén bevetési ruházatot viselt, de nem szálltak ki a szolgálati személygépkocsiból, mivel verekedés nem folyt a játszótéren. A harmadik kollégán a r. őrm. emlékezete szerint testvédő felszerelés volt, mivel egy mérkőzés biztosításában vett azt megelőzően részt.

Mivel a helyszínen jogsértő cselekményt nem tapasztaltak, a felvilágosításon kívül további intézkedést nem fogantatosítottak, csak jelentették a történeteket a TIK-nek.

2) Szintén a helyszínen tartózkodott a panaszolt események során Cs. r. tzs. és P. r. tzs., akik jelentésükben a következőképpen számolnak be az eseményekről.

A helyszínen ők is azt követően jelentek meg, hogy állampolgári bejelentés érkezett verekedésről. Emlékezetük szerint gyakorló, bevetési öltözetet viseltek annak előírt tartozékaival. Különleges felszerelés nem volt rajtuk.

A P. utcai játszótéren észrevették, hogy kollégáik már belekezdték az intézkedésbe egy férfival, a panaszossal szemben, akinek a társaságában néhány gyermek tartózkodott. Az intézkedő rendőrök egyike visszajelzett a TIK felé, hogy a bejelentésben foglalt verekedés nem valós, mindössze „önvédelmi oktatást” tartottak.

A fentiek miatt az intézkedésbe nem kapcsolódtak be, annak semmi indoka nem volt. Nem voltak hallótávolságban, így a pontos párbeszédet sem hallották, ugyanakkor a gesztikuláció alapján nem valószínűsítik, hogy emelt hangnemben zajlott volna le.

Rajtuk kívül az intézkedésnél további három járőr volt jelen, amelyből kettőn bevetési ruházat volt, míg a harmadikon a fentiekén túlmenően testvédő felszerelés is volt.

Mivel a verekedés nem bizonyult valósnak, a r. tzs.-ok tudomása szerint mindössze igazoltatás történt, további eljárás nem indult az ügyben.

3) V. r. törm. 2014. május 4-én mérkőzésbiztosítási feladatokra volt beosztva. A feladat ellátása során a biztosítás parancsnokának utasítására a gyakorló ruházatra testvédőt is felvett, annak előírt tartozékaival. A feladat ellátását követően a területi őrre szállította a kollégáit egy szolgálati Ford Transit gépjárművel, majd elindult a kapitányság felé. Eközben hallotta az

EDR rádióforgalmazáson, hogy bejelentés érkezett verekedésről. Mivel a megadott helyszín közel volt a kapitánysághoz, a r. törm. is a helyszínre ment, hogy segíteni tudja a már helyszínen tartózkodó kollégáit.

A helyszínre érkezésével egy időben érkezett meg S. r. őrm., valamint F. r. őrm. is egy szolgálati Skoda Octaviával, és megkezdték az intézkedést. Nem sokkal később a helyszínre érkezett még egy járőrpáros, akik azonban nem avatkoztak be az intézkedésbe.

A r. törm. végig hallotta az intézkedést, amelynek során kollégái szakszerűen intézkedtek a panaszossal szemben, kérésére mindenki megadta a jelvénytípusát. A továbbiakban a történeteket a korábban ismertetett jelentésekkel egyezően rögzítette.

Jelentésében a r. törm. megjegyezte, hogy a panaszossal szemben a korábbiakban már többször intézkedtek, illetve előállították.

4) L. r. főrm. szolgálatirányító parancsnoki szolgálatot látott el 2013. május 4-én 18 órától másnap reggel 6 óráig az M. városi Rendőrkapitányságon. Feljegyzésében úgy nyilatkozott, hogy kb. 20 óra körüli időben telefonon kereste őt fel K. L., aki fegyveres biztonsági őrként dolgozott az M. városi Rendőrkapitányság 3. sz. objektumában. Előadta, hogy egy erősen ittas állapotban lévő férfi jelent meg a kapitányságon, akit hiába kérdezett arról, hogy milyen ügyben érkezett, a kérdéseire összefüggéstelenül ordibálva válaszolt, illetve közölte, hogy neki „egy parancsnok kell”.

A r. főrm. megjelent a főbejáratnál, ahol valóban ott volt egy – szemmel láthatóan erősen ittas állapotban lévő – férfi. A r. főrm. közölte vele nevét, rendfokozatát, valamint beosztását, és megkérdezte, hogy miben tud segíteni. A férfi erre összefüggéstelenül válaszolt és jobbra-balra erősen dülöngélt. Közölte, hogy „ő a B.” és őt a kapitányságon mindenki ismeri. A r. főrm. rákérdezett, hogy a panaszos fogyasztott-e alkoholt, amire a panaszos azt válaszolta, hogy „persze, nekem szabad, csak te vagy szolgálatban, én ma már nem dolgozom”. A r. főrm. felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy normálisan válaszoljon a kérdéseire és mondja el, hogy miben tud a segítségére lenni. A panaszos továbbra is csak összefüggéstelenül beszélt, érthetetlenül válaszolt a neki feltett kérdésekre.

Mivel a panaszos összefüggéstelenül beszélt, szemmel láthatóan is erősen ittas állapotban volt, és nem tudta elmondani, hogy mit szeretne, a r. főrm. felhívta a figyelmét, hogy józan állapotban jöjjön újra vissza és akkor mondja el a bejelentését, hogy érdemben segíthessen neki.

A panaszos ekkor még egyszer elkérte a r. főrm. nevét és jelvénytípusát, amelyet a r. főrm. közölt is vele. A panaszos távozása közben közölte, hogy írja fel neki egy papírra is az adatait, mert nagyon részeg és nem biztos, hogy jó számot jegyzett meg. A panaszossal közölte a rendőr, hogy ezen kérését nem áll módjában teljesíteni, de szóban még egyszer közölte a kért információt, melyet követően a panaszos távozott a kapitányság épületéből.

5) Dr. B. r. ezredes, az M. városi Rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresésre az alábbi válaszokat nyújtotta 2013. július 1-jei levelében.

A helyszínre azért érkeztek a rendőrök, mert állampolgári bejelentés érkezett arról, hogy több személy a játszótéren verekszik egymással. Cáfolta a panaszos azon állítását, miszerint egy húsz főből álló egység támadt volna rájuk, ugyanis az intézkedés közvetlen közelében

mindössze három rendőr volt jelen. Mivel jogsértő cselekményt nem észleltek, a felvilágosításon kívül további intézkedés nem történt a panaszossal szemben.

Az intézkedő rendőrök 12M típusú bevetési öltözetet viseltek, míg egy kolléga a fentiekén túlmenően testvédő protektort is viselt. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-ában foglalt kötelezettségeiknek eleget tettek.

A kapitányságvezető cáfolta, hogy a helyszínen videofelvétel készült volna.

6) K. r. ezredes, a B.-A.-Z. Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének helyettese az alábbi tájékoztatást adta a panaszost érintő bejelentésekről.

A 112-es segélyhívó számra 2013. május 4-én 16 óra 50 perckor K. K. magánszemély tett bejelentést, miszerint az M. város, P. utcai játszótéren „fiatalok illetéktelen dolgot csinálnak”. A tevékenység-irányító járőrt küldött a helyszínre.

Ezt követően 17 óra 34 perckor a panaszos bejelentést tett a 112-es segélyhívó számon, a hívást az operátor az M. városi tevékenység-irányítóhoz, E. r. fhdgy.-hoz kapcsolta át. A panaszos már az első bejelentés során lekezelően, arrogánsan beszélt az operátorral és az irányítóval is („megy magnóra, amit pofázok?”). A hívásfogadó munkatárs, annak ellenére, hogy a bejelentés zavaros volt, felvette a bejelentést, majd a telefonhívást a tevékenység-irányítóknak átkapcsolta. A tevékenység-irányítóknak a panaszos elmondta, hogy „30 páncélos vitez el akarta zavarni, miután önvédelmet tanított cigány fiataloknak”. A r. fhdgy. újra megkérdezte, hogy mi a problémája, melyre azt a választ kapta, hogy „páncélos lovagrendből származik, és 1040 óta él itt a családjá”. A tevékenység-irányító ekkor letette a telefont.

A 112-es segélyhívó számot a panaszos összesen 19 alkalommal hívta aznap, egy másik hívásfogadó munkatársnak úgy mutatkozott be, hogy „báró de Osgyáni B. G., önálló pallosjoggal”. A hívásfogadótól az „ÜTI bácsi” kapcsolását kérte, mire a hívásfogadó megkérdezte, hogy a bejelentő rendőr-e. A panaszos azt válaszolta, hogy tiszteletbeli rendőr százados, amit a hívásfogadó munkatárs el is hitt, és kapcsolta E. r. fhdgy-ot. A panaszos újra elkezdte mondani neki, hogy önvédelmet akart oktatni, és hogy „1040 éve él itt a családjá, még Árpád előtt érkezett ide”, majd ennél a mondatnál a r. fhdgy. közölte, hogy nincs ideje erre és letette a telefont.

A későbbiekben a panaszos már az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) panaszirodát kérte, amelyet a kezelő kapcsolt is. Ezt követően az ORFK ügyeletét többször már nem kapcsolták neki, hanem elmondták neki, hogy már többször kapcsolták a rendőrséget számára, majd letették a telefont. Az ezt követő hívások alkalmával a panaszos már a hívásfogadó munkatársakat szidalmazta anélkül, hogy problémáját előadta volna.

A r. ezredes tájékoztató levelében megjegyezte, hogy a panaszos rendszeresen tesz különböző tartalmú, gyakran vádaskodó hangvétellű, a rendőrséget illetve rendőri vezetőket szidalmazó bejelentéseket telefonon, illetve elektronikus úton. Az M. városi tevékenység-irányítók előtt jól ismert személy, akinek a bejelentései mögött valódi tartalom nincs.

A r. ezredes szakmai álláspontja szerint a r. fhdgy. nem megfelelően reagált a panaszos bejelentésére, ugyanis már első alkalommal sem hallgatta végig a panaszost, így nem győződött meg arról, hogy a bejelentésnek van-e valós tartalma. A tevékenység-irányító nem tudhatta, hogy valós veszélyhelyzetről, segélykérésről van-e szó, vagy csak egy-, a rendőri

intézkedéssel összefüggő sérelmét kívánta jelezni a panaszos a rendőrség felé. A hangfelvétel meghallgatása során a r. ezredes megállapította, hogy a panaszos a vele szemben lefolytatott rendőri intézkedéssel összefüggésben kívánt panasszal élni, amit a r. fhdgy. nem kezelt megfelelően, nem rögzítette az általa elmondottakat és őt nem hallgatta végig. Ezáltal nem volt megállapítható, hogy pontosan milyen jogsérelem érte a panaszost, pedig a panaszos a hívásai során többször jelezte, hogy bejelentésének tárgya rendőri intézkedéssel szembeni panasztétel.

7) A Testület rendelkezésére állt a panaszos aznapi bejelentéseiről készített hangfelvételeket tartalmazó CD, melyből az alábbiak állapíthatóak meg.

Első hívása alkalmával a panaszos a segélyhívónak azt mondta, rendőri intézkedés elmulasztása miatt szeretne panaszt tenni. A hívásfogadó tájékoztatta, hogy személyesen kellene bemennie a kapitányságra, mert a panaszt telefonon nem tudja megtenni. Mivel a panaszos ragaszkodott ahhoz, hogy beszélni akar egy ügyeletes tiszttel, kapcsolták neki a r. fhdgy.-ot. A panaszos azzal kezdte előadását, hogy „kijött 30 páncélos vitéz”, akik el akarták őt zavarni, pedig csak önvédelmi oktatást tartott gyerekeknek. A r. fhdgy. közbevágott, és megkérdezte, mi a problémája, amire a panaszos nem azonnal a lényegre tért, hanem ismét elkezdte mondani, hogy „1040 éve él itt a családjá, akik a páncélos lovagrendből származnak”. A mondata közepén azonban az ügyeletes tiszt letette a telefont.

A segélyhívó ismételt hívásakor megint kérte az „ÜTI bácsit”, és elmondta, hogy meg akarták verni a rendőrök, és nagyon megijedt. A munkatárs ismét kapcsolta a r. fhdgy.-ot. A panaszos továbbra sem tért a lényegre, így a fhdgy. közölte vele, hogy ezt már hallotta, mondja el, mi a problémája, azonban a panaszos megint csak azzal kezdte, hogy „1040 éve él itt a családom”. A fhdgy. közbevágott, hogy neki erre nincs ideje, elkészönt és letette a telefont.

Ezt követően a panaszos számos alkalommal hívta újra a segélyhívót, ahol már nem kapcsolták tovább az ügyeleteshez. Egy alkalommal a segélyhívó munkatárs türelmesen, többször elmagyarázta a panaszosnak, hogy nem tud panaszt felvenni, így ha panasza van, fáradjon be a rendőrkapitányságra feljelentést tenni. Elmondta, hogy ő csak rendőrt, mentőt vagy tűzoltót tud küldeni, és csak feltartják a vonalat olyanoktól, akiknek azonnali segísége lenne szükségük. A panaszos nem akarta elfogadni a munkatárs tájékoztatását, hanem továbbra is a panaszát ismertette, így a munkatárs bontotta a vonalat.

A további hívásai alkalmával a panaszos sértő, obszcén kifejezéseket használt, és különböző valótlan bejelentéseket tett (pl. megverték a rendőrök, gyilkosságot szeretne bejelenteni, megmarta egy kígyó a Bükkben), amelyeket nem hallgattak már végig, illetve tájékoztatták, hogy már nem kapcsolnak senkit, mert beszélt már rendőrrel.

A hangfelvételek alapján nagyban valószínűsíthető, hogy a panaszos alkoholos befolyásoltság alatt állt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel az Rtv., valamint Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) releváns rendelkezéseire – a panaszos kifogásai alapján az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panasz eljárás keretében mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy hatásköri szabályai alapján mely panaszosi sérelmek vizsgálatát végezheti el.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos sérelmezte, hogy általánosságban jellemző, hogy M. városban a rendőrök azonosítósám nélkül teljesítenek szolgálatot. A Testület azonban a fenti hatásköri szabályokból kifolyólag csak konkrét rendőri intézkedések, vagy azok elmaradása tárgyában tud vizsgálatot lefolytatni. A panaszosnak lehetősége van észrevételével a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 1. § (4) bekezdése szerint az érintett rendőrkapitánysághoz fordulni, aki a megtett intézkedésről vagy annak mellőzéséről a panaszost értesíteni köteles.

A fentiek okán a Testület e felvetés vonatkozásában hatásköre hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület ugyanakkor vizsgálta a rendőrök szolgálati fellépésének módját, az általuk alkalmazott hangnemet, valamint a panaszos panasztételi jogának érvényesülését.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát, XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát az alábbiak szerint.

2) A panaszos mindenekelőtt azt kifogásolta, hogy egy húszfős különítmény támadott rá, miközben ő semmi törvényelleneset nem csinált. A fentiek okán a Testület vizsgálta, hogy jogszerűen vonultak-e ki a rendőrök a helyszínre, és vonták intézkedés alá a panaszost.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek vizsgálnia kellett azt, hogy a rendőrségre tett telefonos bejelentés alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta.

A különböző rendőrségi dokumentumok arról számolnak be, hogy a rendőrök állampolgári bejelentés alapján érkeztek a helyszínre, mert arról érkezett információ, hogy több személy verekszik egymással. Az egyik rendőri jelentés a fentiekben túlmenően azt is tartalmazta, hogy egy járókelőt felhaborított, hogy a játszótéren egy ittas személy verekszik és fogdossa az ott tartózkodó gyerekeket.

A bejelentés, valamint a járókelő nyilatkozata felvetette annak lehetőségét, hogy a panaszos jogellenes cselekményt követ el, ezért a rendőrség köteles volt a tényállás tisztázása érdekében a helyszínen megjelenni és a szükséges intézkedéseket megtenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, így azzal, hogy a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértették.

A rendőrségi iratokból az is kitűnik, hogy azt követően, hogy a rendőrök meggyőződtek jogellenes cselekmény hiányáról, további intézkedést nem fogantatosítottak a panaszossal szemben, és távoztak a helyszínről. Feltehetőleg a panaszosnak a helyszínről sem kellett távoznia, hisz beadványában maga említi, hogy még fél órával a rendőri intézkedést követően is a helyszínen tartózkodott.

A panaszos azon állítását, miszerint egy húszfős rendőri különítmény jelent meg a helyszínen, az összes rendőrségi irat cáfolja. A játszótérre két szolgálati gépjárművel összesen négy járőr érkezett, azonban csak ketten (S. r. őrm., valamint F. r. őrm.) szálltak ki az autóból, hogy beszéljenek a panaszossal, a másik két rendőr ki sem szállt gépjárművükből. Egy Ford Transit kisbusszal szintén a helyszínre érkezett V. r. tőrm., így mindösszesen három fő rendőr intézkedett a panaszossal szemben.

3) A panaszos számos kifogást fogalmazott meg a rendőrök szolgálati fellépésével kapcsolatban.

a) A panaszos hiányolta, hogy a panaszossal nem közölték a rendőrök kiérkezésük okát, vagy azt, hogy kinek a bejelentése alapján jelentek meg a helyszínen.

A rendőri jelentésekből kitűnően a panaszossal szemben a rendőrök „felvilágosítás kérés” intézkedést fogantatosítottak („a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges”).

Az Rtv. 20. § (2) bekezdésében előírja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdésekor „köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni”.

Figyelembe véve, hogy a panaszos maga is utal arra, hogy valakinek a bejelentése alapján jelenhettek meg a rendőrök (és azt sérelmezi, hogy e személy kilétét vele nem közölték), a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal minden bizonnyal közölték, hogy bejelentés alapján kezdtek vele szemben intézkedést. Az ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a rendőröknek a 20. § alapján arra nézve nem állt fent kötelezettségük, hogy a panaszossal közöljék a bejelentő kilétét is.

A Testület ezek alapján úgy ítélte meg, hogy az intézkedés okáról való tájékoztatással összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A panaszos azt is kifogásolta, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök megtagadták azonosító számuk, nevük, valamint beosztásuk közlését.

A rendőri jelentések azt rögzítik, hogy a panaszos kérésére megadták jelvéyszámukat, és az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségeiknek eleget tettek.

Az Rtv. 20. §-a azonban fő szabályként azt írja elő, hogy a rendőrök az intézkedés kezdetekor tegyenek eleget tájékoztatási kötelezettségüknek. Mivel a jelentések nem tárnak fel olyan körülményt, amely indokoltá tette volna a kötelező tájékoztatások megadásának késleltetését (bár a bejelentés veszélyes helyzetre vonatkozott, a rendőrök jelentései szerint is hamar kiderült, hogy nincs szó verekedésről, a panaszos a kérésükre abbahagyta az önvédelmi oktatást), ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga akkor is csorbult, ha az események a rendőrök által elmondottak szerint történtek.

A Testület ezért úgy foglalt állást, hogy a rendőrök azonosítási kötelezettségével összefüggésben csorbult a panaszos tisztességes eljárásához való joga.

c) Vizsgálta a Testület a panaszos azon kifogását is, miszerint a vele szemben fellépő rendőr ruházatán sem rangjelzés, sem név nem szerepelt.

A Testület megkeresésére az illetékes rendőri szerv azt az információt nyújtotta, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőrök mindegyikén 12M típusú bevetési öltözet volt annak előírt tartozékaival, míg V. r. örm.-en a fentiekben túlmenően testvédő is volt, mivel egy mérkőzésbiztosításról érkezett a helyszínre.

Az Rtv. 20. § (3) és (4) bekezdése szerint a rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A Magyar Köztársaság Rendőrsége Öltözködési Szabályzatának kiadásáról szóló 10/2010. (OT 6.) ORFK utasítás értelmében bevetési öltözet egy speciális szolgálati öltözet, ami a hivatásos egyen- és polgári ruhás állomány speciális szolgálati feladatainak ellátásához szükséges – a szolgálati öltözettől eltérő – feladatorientált ruházat. Az utasítás melléklete

szerint a gyakorló öltözet részét képezi a tépőzáras rendfokozati jelzés, valamint a szolgálati azonosító jelvény. Az utasítás 32. pontja értelmében a hímzett azonosító viselése akkor kötelező, ha a szolgálati azonosító jelvényt a rendőr tasakban viseli. Ezekben az esetekben a hímzett azonosítót a:

- a) bevetési zubbonyon jobb oldalt, a zseben, középen a húzózár fölött,
- b) a bevetési dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, középen,
- c) a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, középen,
- d) bevetési kabáton és bevetési huzatruhán jobboldalon a tépőzáron kell viselni.

A rendőrök jelentéseikben úgy nyilatkoztak, hogy ruházatuk tartalmazta az előírt tartozékokat is.

A Testület a rendelkezésére álló információk birtokában nem tudott megalapozott döntést hozni abban a kérdésben, hogy a panaszos nem megfelelő rendőri öltözetre vonatkozó állításai megfelelnek-e a valóságnak, így nem tudott állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy ennek okán sérült-e a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

d) További panaszként fogalmazódott meg, hogy a helyszínen később megjelent gyalogos rendőrök megtagadták közölni vele a nevüket és azonosító számukat.

Azt a panaszos sem állította, hogy a két gyalogos rendőr intézkedett volna vele szemben, ezért nyilvánvalóan azonosítási kötelezettségük sem keletkezett.

A Testület a panasz e részének tekintetében megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

e) A szolgálati fellépés kapcsán a panaszos végezetül azt kifogásolta, hogy az M. városi Rendőrkapitányságon való személyes megjelenése alkalmával a szolgálatvezető megtagadta leírni részére a nevét és azonosító számát.

A Testület kiemelt jelentőséget tulajdonít az intézkedés alá vontak tájékoztatásának, hiszen csak az állampolgárok megfelelő informálása mellett érvényesülhet megfelelően a jogbiztonság elve.

A rendőrségi iratok rögzítik, hogy L. r. főrm. látott el szolgálatirányítói feladatokat a kérdéses este. Az általa készített feljegyzés is tartalmazza, hogy a panaszos kifejezetten megkérte őt arra, hogy egy papírra írja fel neki nevét és azonosító számát, mert nagyon részeg és nem biztos, hogy jó számot jegyzett meg. A kérésnek a rendőr nem tett eleget arra hivatkozva, hogy „az nem állt módjában”, de részére a kért adatokat megismételte szóban.

Azt a panaszos sem cáfolta, hogy a r. főrm.-en volt jelvény, valamint hogy vele szóban több alkalommal közölte a szolgálatirányító az azonosító adatit. A Testületnek mindössze abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy mennyiben volt elvárható a r. főrm.-től, hogy a kért adatokat papírra jegyezze fel.

A Testület nem tartja meggyőzőnek a r. főrm. azon állítását, miszerint a kért adatok leírása nem állt módjában, hiszen a rendőrkapitányság épületén belül tartózkodtak, és a r. főrm. nem hivatkozott semmi olyan okra, amelynek alapján a kérés teljesítésében gátolva lett volna (pl. íróeszköz hiánya, egyéb sürgős feladat ellátásának szüksége, stb.).

Figyelemmel arra, hogy az adatainak leírása esetén sem került volna olyan információ a panaszos birtokába, amelynek megismerésére nem volt jogosult, a Testület úgy ítéli meg, hogy a kérés megtagadása csekély mértékben sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

4) Kifogásolta a panaszos a vele szemben a játszótéren intézkedő rendőr erőszakos fellépését és az általa alkalmazott durva hangnemet és trágár szavak alkalmazását.

A rendőr magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az alapvető jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható tőlük a tisztességes, a másik személy méltóságát szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

Az intézkedő rendőrök ugyan kifejezetten nem nyilatkoztak az általuk használt hangnemről, de az előadásukból arra lehet következtetni, hogy nem beszéltek bántó módon a panaszossal (így pl. megkérték, hogy „ha lehetséges”, tartsa máshol az oktatást).

Cs. r. tzls. aki a szolgálati gépjárműből követte végig az eseményeket, ugyan nem tartózkodott hallótávolságban, azonban a gesztikuláció alapján szintén nem tartotta valószínűnek, hogy az intézkedés emelt hangnemben zajlott volna le.

A rendelkezésére álló szűkös bizonyítási lehetőségek birtokában a Testület nem tudta feloldani az előadások közötti ellentmondást, ezért az intézkedő rendőrök kifogásolható hangneme tekintetében a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

5) Sérelemként fogalmazódott meg a továbbiakban, hogy a panaszossal szembeni rendőri fellépésről videofelvétel készült.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése biztosítja a rendőrség számára azt a lehetőséget, hogy a célhoz kötöttség elvét tiszteletben tartva felvételt készítsen. A hivatkozott jogszabályhely szerint „a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készíthet.

Az M. városi Rendőrkapitány ugyanakkor a panaszos állítását cáfolta, mivel állítása szerint nem készült az intézkedésről rendőrségi videofelvétel.

A két, egymásnak ellentmondó állítás közti ellentmondás feloldására a Testületnek nem volt lehetősége, így nem tudott állást foglalni a tekintetben, hogy sérült-e a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

6) A Testület végezetül azt a panaszt vizsgálta, miszerint a panaszos nem tudott panaszt tenni, mert a segélyhívásait rendre letették, és a kapitányságon való személyes megjelenése alkalmával őt elzavarták az épületből.

a) A segélyhívások kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

Mind K. r. ezredes tájékoztató leveléből, mind a Testület által meghallgatott hanganyagból kiderül, hogy a panaszos valóban számos alkalommal próbált panaszt tenni telefonon. Két alkalommal tudott ügyeletessel beszélni, azonban tényként állapítható meg, hogy E. r. fhdgy. a panaszt nem hallgatta végig, hanem közölte vele, hogy erre neki nincs ideje, és letette a telefont. Ugyan kétségkívül tartalmazott a panaszos bejelentése irreleváns információt, a Testület megítélése szerint a r. fhdgy. akkor járt volna el megfelelően, ha a panaszosnak valamivel több időt biztosít panaszának előadására, megpróbál meggyőződni róla, hogy azonnali segítségre, rendőri intézkedésre nincs szüksége, majd tájékoztatja arról, hogy milyen módon tehet panaszt a sérelmezett rendőri intézkedéssel szemben.

A fentiek okán a Testület megállapította a panaszos jogorvoslathoz való jogának sérelmét. A jogsérelmet ugyanakkor csekély fokúnak ítélte meg arra való tekintettel, hogy a panaszosnak a segélyhívó központ munkatársai számos alkalommal elmagyarázták, hogy panaszát nem tudja telefonon bejelenteni, hanem személyesen kell megjelennie a rendőrkapitányságon.

b) A Testület végül azt a panaszt vizsgálta, miszerint a panaszt elküldték a rendőrkapitányságról annak ellenére, hogy panaszt kívánt tenni.

A rendőrségi iratok szerint a panaszos erősen ittas állapotban jelent meg az M. városi Rendőrkapitányság főbejáratánál. A szolgálatirányító, L. r. főrm. megjelent a bejáratnál annak érdekében, hogy beszéljen a panaszossal, aki azonban összefüggéstelenül beszélt és közben jobbra-balra dülöngélt. A r. főrm. számos alkalommal próbálta meg tisztázni, hogy mi a panaszos problémája, azonban a panaszos a kérdésekre összefüggéstelenül válaszolt, így a r. főrm. arra kérte, józan állapotban menjen vissza a kapitányságra, hogy érdemben tudjon a segítségére lenni.

A Testület döntésének meghozatala során figyelemmel volt arra a tényre, hogy a panaszos nem egy azonnali intézkedést megkívánó panaszt kívánt bejelenteni a rendőrségen, és semmi nem gátolta meg abban, hogy a rendőri intézkedéssel szembeni panaszát másnap reggel jelentse be, vagy írásban, postai úton terjessze elő. A fentiekben túlmenően a Testület elfogadja a r. főrm. állítását, miszerint a panaszos erősen ittas állapotban volt, ami meggátolta abban, hogy panaszát közérthetően előadja. Ez utóbbit támasztja alá az, hogy panaszos a vele szembeni délutáni intézkedés során, majd a kapitányságon is elismerte, hogy fogyasztott alkoholt, valamint ez a hangfelvételek alapján is valószínűsíthető.

A Testület az összes körülmény együttes mérlegelése alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kifogásolt eset kapcsán nem sérült a panaszos jogorvoslathoz való joga.

IV.

A fentiekben a Testület megállapította, hogy a panaszoshoz kikerülő rendőrök intézkedési kötelezettségüknek tettek eleget, mikor a helyszínre kivonultak meggyőződni

arról, hogy valóban verekedés folyik-e a játszótéren, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet. A rendőrök szolgálati fellépésével kapcsolatos kifogások vonatkozásában a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrök eleget tettek az intézkedés célja közlésére irányuló kötelezettségüknek, a rendőrök azonosításának tekintetében megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, a szolgálati fellépés módját érintő egyéb panaszok vonatkozásában nem tudott állást foglalni, ugyanakkor megállapította, hogy csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy részére a szolgálatirányító kifejezett kérés ellenére nem írta le azonosító adatait. A Testület nem tudta megállapítani a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét a hangnem vonatkozásában, ugyanakkor a panaszos jogorvoslathoz való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg amiatt, hogy az ügyeletes tiszt nem próbált meggyőződni arról, hogy a panaszosnak nincs sürgős intézkedést igénylő panasza.

Az ügy összes körülményét figyelembe véve a Testület a panaszolt jogsértéseket csekély fokúnak ítélte, ezért a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag